

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 943/2017
26.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владице Ничића, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. Предрага Милутиновића и адв. Живорада Лекића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 3/16 од 02.12.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 340/17 од 23.05.2017. године, у седници већа одржаној 26.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окр. Владице Ничића, адв. Предрага Милутиновића и адв. Живорада Лекића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 3/16 од 02.12.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 340/17 од 23.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 3/16 од 02.12.2016. године, окр. Владица Ничић оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 30. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 14 година и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 15 година у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.11.2015. године до упућивања на издржавање казне затвора.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Краљеву и бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 340/17 од 23.05.2017. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног, адв. Предраг Милутиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и обе пресуде укине;

- бранилац окривљеног, адв. Живорад Лекић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног адвоката Предрага Милутиновића и Живорада Лекића су неосновани.

Браниоци окривљеног у поднетим захтевима указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер су побијане пресуде засноване на незаконитом доказу – исказу сведока АА, која је током поступка мењала своје исказе, а на главном претресу није саслушана већ су њени искази прочитани, па је првостепени суд чињенично стање засновао на њеном исказу који је најнеповољнији по окривљеног.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано браниоци у поднетим захтевима указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 1. ЗКП, између осталог, је прописано да се упознавање са садржином записника о исказима сведока може, по одлуци већа, обавити сходном применом члана 405. ЗКП, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ или отежан ...

У конкретном случају суд је неспорно утврдио да се сведок АА од почетка главног претреса налази у Немачкој, на непознатој адреси и да је њен повратак у Србију неизвестан, те је у таквој ситуацији, сходно овлашћењу из члана 406. став 1. ЗКП, на главном претресу прочитао њене исказе дате пред Вишим јавним тужилаштвом у Краљеву дана 19.05. и 20.05.2014. године.

Према томе, исказ сведока АА не може се сматрати незаконитим доказом, у смислу навода оба захтева. Друго је питање оцене суда о веродостојности исказа поменутог сведока, међутим та оцена није законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па су ирелевантни наводи оба захтева у којима браниоци износе сопствене оцене исказа наведеног сведока.

Изреком првостепене пресуде, под тачком 1), окр. Владица Ничић оглашен је кривим да је дана 05.02.2014. године ... свестан свог дела, које је хтео и свестан да је исто забрањено, покушао другог да лиши живота из ниских побуда, тако што је ... сачекао ошт. ББ, са чијом супругом АА је више месеци био у љубавној вези ... па је у намери да лишењем живота мужа отклони препреке за несметано одржавање везе ... из пиштоља калибра ... са кратког растојања ... испалио седам пројектила ... у правцу ББ ... погодио га са два пројектила у пределу левог кука и бутине и нанео му тешке телесне и по живот опасне повреде ... али до наступања смрти није дошло јер му је благовремено пружена медицинска помоћ.

Овако дата изрека садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, а квалификацијом описаних радњи окривљеног по члану 114. став 1. тачка 5. у вези члана 30. КЗ, кривични закон је правилно примењен.

Стога Врховни касациони суд оцењује неоснованим наводе захтева браниоца адв. Предрага Милутиновића о повреди закона из члана 439. тачка 1. ЗКП и наводе захтева браниоца, адв. Живорада Лекића о повреди закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљеног оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић